

پیمان قاسم‌خانی مجری رئالیتی‌شوی «اسم و فامیل» شد

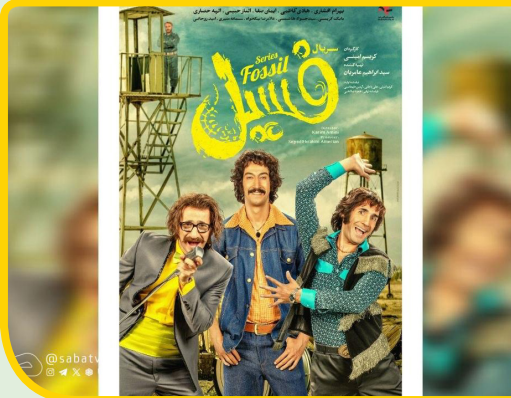
پیمان قاسم‌خانی، فیلمنامه‌نویس، کارگردان و نویسنده شناخته‌شده سینما و تلویزیون، به‌زودی نخستین تجربه اجرای خود در شبکه نمایش خانگی را با رئالیتی‌شوی «اسم و فامیل» رقم خواهد زد. این برنامه با فرمت مسابقه‌ای برای پلتفرم «شیدا» تولید می‌شود و در حال طی مراحل آماده‌سازی است. کارگردانی «اسم و فامیل» را سجاد شاه‌حاتمی، سازنده برنامه «در جام»، بر عهده دارد و تهیه‌کنندگی آن نیز با محمد قدس است. قاسم‌خانی که بیشتر با نگارش فیلمنامه آثار پرمخاطبی چون «مارمولک»، «سن‌پترزبورگ» و مجموعه‌های تلویزیونی شناخته می‌شود، این بار در جایگاه مجری مقابل دوربین قرار می‌گیرد؛ تجربه‌ای تازه که می‌تواند برای مخاطبان شبکه نمایش خانگی متفاوت و قابل توجه باشد.

صباخبر

سریال کمدی «فسیل» به زودی در پلتفرم‌ها

سریال کمدی «فسیل» که همزمان با تولید نسخه سینمایی آن ساخته شده، به‌زودی از طریق یکی از پلتفرم‌های جدید منتشر می‌شود. نسخه سینمایی «فسیل» با هفت میلیون و پانصد هزار نفر مخاطب و سیصد و بیست و پنج میلیارد تومان فروش در سال ۱۴۰۲، به‌عنوان پرفروش‌ترین فیلم سینمایی و همچنین دومین اثر سینمایی از لحاظ تعداد مخاطب در تاریخ سینمای پس از انقلاب ثبت شده است. سریال «فسیل» امکان پرداخت بیشتر به داستان، شخصیت‌ها و اتفاقات جدید را فراهم می‌کند و تجربه‌ای کامل‌تر از جهان این فیلم سینمایی به مخاطبان ارائه می‌دهد. این سریال به کارگردانی کریم امینی و تهیه‌کنندگی سیدابراهیم عامریان، محصول عامریان فیلم است.

صباخبر

گفت‌وگوی صبا با تهیه‌کننده سریال «خیزران»

از دست رفتن یک فرصت راهبردی برای تلویزیون

ناصر ارباب - مهدی قربانیور، طراح اولیه و تهیه‌کننده سریال «خیزران»، با انتقاد از بلاتکلیفی این پروژه، تأکید کرد: «خیزران» تنها روایتی از دوران جنگ نیست، بلکه مجموعه‌ای درباره امنیت انرژی، تاب‌آوری ملی، مدیریت بحران و اتکای ایران به توان متخصصان داخلی است و توقف آن، از دست رفتن یک فرصت راهبردی برای رسانه ملی محسوب می‌شود.

قربانیور در گفت‌وگو با خبرنگار صبا اظهار کرد: سال‌هاست درباره ضرورت تولید آثار راهبردی سخن گفته می‌شود؛ آثاری که بتوانند میان حافظه تاریخی ملت و مسائل امروز کشور پیوند برقرار کنند. «خیزران» نیز با همین نگاه و بر پایه پژوهش میدانی، اسناد تاریخی و گفت‌وگو با شاهدان عینی شکل گرفت. این پروژه پس از بررسی در سیمافیل پذیرفته شد و نگارش آن به اینجانب به‌عنوان تهیه‌کننده سپرده شد. بنابراین با یک طرح رهاشده مواجه نیستیم، بلکه پروژه‌ای است که سازمان آن را پذیرفت، برایش برنامه‌ریزی کرد و وارد مرحله نگارش شد.

وی افزود: اکنون نزدیک به ۱۰ قسمت از فیلمنامه آماده است. صدها ساعت پژوهش، ماه‌ها فعالیت نویسندگان، جلسات کارشناسی و سرمایه‌گذاری فکری و حرفه‌ای صرف این مجموعه شده، اما با وجود طی شدن این مراحل، پروژه به جای حرکت به سمت تولید، در وضعیتی نامشخص قرار گرفته است؛ موضوعی که درباره روند تصمیم‌گیری در تولید آثار ملی پرسش‌های جدی ایجاد می‌کند.

تهیه‌کننده «خیزران» درباره موضوع این مجموعه گفت: این سریال صرفاً یک روایت تاریخی نیست، بلکه به‌حمله به یکی از مهم‌ترین زیرساخت‌های انرژی کشور در دوران جنگ و تلاش متخصصان ایرانی برای حفظ چرخه زندگی مردم می‌پردازد. نیروگاه نکا بارها هدف حمله قرار گرفت و با وجود آنکه کارشناسان خارجی بازسازی آن را دشوار می‌دانستند، مهندسان ایرانی موفق شدند نیروگاه را دوباره به مدار تولید بازگردانند. امروز که تهدید زیرساخت‌های انرژی ایران همچنان مطرح است، چنین روایتی بیش از گذشته اهمیت دارد.

قربانیور با انتقاد از روند مدیریت پروژه‌های راهبردی در سیمافیل اظهار کرد: وقتی نهادی پروژه‌ای را سفارش می‌دهد، گروه تولید را وارد فرآیند حرفه‌ای می‌کند و بخش مهمی از فیلمنامه نیز نوشته می‌شود، انتظار طبیعی آن است که همان جدیت در تصمیم‌گیری و اجرای تعهدات نیز وجود داشته باشد. محط ماندن چنین پروژه‌ای تنها یک پرونده تولید را متوقف نمی‌کند، بلکه این پیام را به جامعه حرفه‌ای سینما و تلویزیون می‌دهد که حتی پروژه‌های سفارشی نیز ممکن است بدون تعیین تکلیف رها شوند.

وی ادامه داد: رسانه ملی باید نسبت به سرمایه انسانی خود احساس مسئولیت بیشتری داشته

صباخبر

باشد. تهیه‌کننده، نویسنده و پژوهشگر تنها مجری سفارش نیستند، بلکه بخشی از سرمایه فکری سازمان به‌شمار می‌آیند. اگر این سرمایه پس از انجام تعهدات حرفه‌ای با بلاتکلیفی پروژه مواجه شود، طبیعی است که انگیزه برای حضور در پروژه‌های ملی کاهش یابد. قربانیور در پایان خطاب به مدیران صداوسیما گفت: انتظار دارم این موضوع صرفاً یک پروژه تولیدی تلقی نشود. پرسش اصلی این است که چرا پروژه‌ای که با سفارش سیمافیل آغاز شد و بخش مهمی از تعهدات آن انجام گرفته، امروز به سرانجام نمی‌رسد؟ این مطالبه تنها خواسته یک تهیه‌کننده نیست، بلکه پرسشی درباره شیوه مدیریت فرصت‌های فرهنگی کشور است. باور دارم رسانه ملی هنوز فرصت اصلاح این تصمیم را دارد، اما هر روز تأخیر، فاصله تلویزیون با مسائل واقعی جامعه را بیشتر می‌کند. گاهی هزینه از دست دادن یک روایت، بسیار سنگین‌تر از هزینه تولید آن است؛ زیرا آنچه از دست می‌رود، تنها یک سریال نیست، بلکه اعتماد به قدرت رسانه برای روایت به‌موقع تاریخ معاصر ایران است.

Sunich

پخش از
رسانه‌های
مملکتی